

מתווה תכנית הלימודים בתאטרון חט"ע תש"פ

בהלימה לתכנית הלאומית ללמידה משמעותית

פירוט היחידות הנלמדות:

שפת התאטרון (90 שעות)

1. מהו תאטרון (10 שעות)

תפקידו ומקומו של התאטרון

- א. הקשר בין התאטרון לחברה שבה הוא נוצר ומוצג
- ב. האירוע התאטרוני והקשריו החברתיים, הפוליטיים, התרבותיים והטכנולוגיים
- ג. התכוונות היוצרים והתקבלות היצירה אצל קהל
- ד. אמנים: מעוררים ומשקפים שיח ציבורי

הבנת ייחודו של מדיום התאטרון

- א. מוסכמת התאטרון הבסיסית שהיא תנאי לקיימו של אירוע תאטרוני: שחקן-דמות-צופה
- ב. האירוע התאטרוני: חוויה אסתטית והשימוש בריחוק אסתטי ליצירת חווית תאטרון

השוואת התאטרון לאמנויות אחרות

- א. רכיבי האירוע התאטרוני בהשוואה לרכיבי אירוע אמנותי אחר
- ב. מוסכמות התאטרון בהשוואה למוסכמות אמנות אחרת

2. קריאה פרשנית של טקסטים תאטרוניים (80 שעות)

התלמידים יקראו שני מחזות ויצפו בהצגות המבוססות עליהם, ובנוסף יצפו ב-8 הצגות וינתחו אותן.

מהוראות במה לעיצוב בימתי

- א. הוראות הבמה במחזה וביטוין בתפאורה ובאביזרים בהצגה
- ב. הוראות הבמה במחזה וביטוין בתלבושות בהצגה
- ג. הוראות הבמה במחזה וביטוין בתאורה ובמוזיקה בהצגה
- ד. הוראות הבמה במחזה וביטוין במיזנסצנה בהצגה

ה. יחסי קהל במה: ביטוי לפרשנות רעיונית

מאפיון דמות במחזה לעיצוב דמות על הבמה

- א. הרכיבים לניתוח עבודת השחקן
- ב. הוראות הבמה במחזה והשחקן בהצגה
- ג. השיח הדרמטי במחזה והשחקן בהצגה
- ד. רצון פעולות ומעצור במחזה וביטויים בעבודת השחקן ובמיזנסצנה בהצגה
- ה. תהליך של דמות במחזה וביטויים בעבודת השחקן, בתלבושות ובסאונד בהצגה

ממחזה לתפיסת בימוי [קונספציה]

- א. רכיבי העלילה: זמן, מקום, שיח דרמטי ודמויות במחזה ודרכי הצגתם על הבמה
- ב. ההקשר התקופתי של המחזה בהשוואה להקשר התקופתי של ההצגה
- ג. פרשנות רעיונית: זיהוי נושאים, קונפליקטים ואמירות במחזה ובחירה פרשנית של הבמאי בנושא, קונפליקט ואמירה בהצגה
- ד. פרשנות חזותית: זיהוי דימויים במחזה בהשוואה לדימויים בימתיים
- ה. זיהוי פרשנות רעיונית וחזותית וביטוייה ברכיבי הבמה
- ו. סוגי במות: השפעתם על יחסי קהל-במה והיותם ביטוי לתפיסת הבימוי.

2

פרשנות מחזות מהקלסיקה המערבית- קומדיה (90 שעות)

ביחידה זו יכירו התלמידים את שני הז'אנרים, יקראו מחזה אחד המייצג כל ז'אנר ויצפו בהצגה המבוססת על מחזה זה.

1. קומדיה ניאו-קלסית¹ בפרשנות עכשווית או קומדיה שיקספירית בפרשנות עכשווית (45 שעות)

הקומדיה וביטוייה במחזה הנלמד

- א. הנימה הקומית: הומור, ו"הצחוק" על פי ברגסון
- ב. מקורות צמיחתה של הקומדיה ותפקידה החברתי

הקומדיה הניאו-קלאסית

- א. ההקשר התקופתי של הקומדיה הנלמדת
- ב. קונפליקט, נושא ואמירה בקומדיה נלמדת והשוואתם למאפייני העלילה הקומית על פי פריי
- ג. מבנה העלילה הקומית הנלמדת בהשוואה לתבנית העלילה הקומית על פי פריי

¹ קומדיה ניאו קלסית תיחשב קומדיה מאת מולייר, גולדוני או גוצי.

מדינת ישראל
משרד החינוך
המזכירות הפדגוגית
אגף אמנויות
הפיקוח על הוראת התאטרון

- ד. השוואת אפיון הדמויות בקומדיה נלמדת למאפייני הדמויות על פי פריי ולטיפוסים הקומיים (איירון, אלזון, בומולכוס)
ה. ההיבט הפרשני של הקומדיה: זיהוי פרשנות מהפקה עכשווית של קומדיה נלמדת, איתור שינוי/שימור/תוספת של מוסכמות תאטרון, ניתוח המימוש הבימתי של הרכיבים הדרמטיים
- i. מאפיון דמות במחזה לעיצוב דמות בהצגה
ii. מהוראות במה במחזה וממוסכמות תאטרון לעיצוב בימתי
iii. ממחזה לתפיסת בימוי

א

הקומדיה השייקספירית

- א. מקומו של התאטרון בחברה האליזבתנית
ב. מוסכמות ומבנה התאטרון האליזבתני
ג. קונפליקט, נושא ואמירה בקומדיה נלמדת והשוואתם למאפייני העלילה הקומית על פי פריי
ד. מבנה העלילה הקומית הנלמדת בהשוואה לתבנית העלילה הקומית על פי פריי
ה. השוואת אפיון הדמויות בקומדיה נלמדת למאפייני הדמויות על פי פריי ולטיפוסים הקומיים (איירון, אלזון, בומולכוס)
ו. ההיבט הפרשני של הקומדיה: זיהוי פרשנות מהפקה עכשווית של קומדיה נלמדת, איתור שינוי/שימור/תוספת של מוסכמות תאטרון, ניתוח המימוש הבימתי של הרכיבים הדרמטיים
- i. מאפיון דמות במחזה לעיצוב דמות בהצגה
ii. מהוראות במה במחזה וממוסכמות תאטרון לעיצוב בימתי
i. ממחזה לתפיסת בימוי

2. הטרגדיה היוונית א טרגדיה שיקספירית בפרשנות עכשווית (45 שעות)

הטרגדיה ביוון העתיקה

- א. החברה ביוון העתיקה: תרבות ופוליטיקה
i. תפיסת העולם ביוון העתיקה
ii. מקורות הטרגדיה והדיוניסיה
iii. מוסכמות ומבנה התאטרון ביוון העתיקה
ב. הטרגי והגדרת הטרגדיה: הגדרת הטרגדיה והאפקט הטרגי (קטרזיס) על פי אריסטו

מבנה ומהלך העלילה בטרגדיה היוונית

- א. מבנה העלילה: זמן, מקום, דימויים ופעולות
ב. מקומה ותפקידה של המקהלה בעלילת המחזה

מדינת ישראל
משרד החינוך
המזכירות הפדגוגית
אגף אמנויות
הפיקוח על הוראת התאטרון

- ג. מהלך העלילה הטרגית על פי אריסטו ואופן ביטוי במחזה
- ד. תרומת מהלך העלילה ליצירת האפקט הטרגי (הקתריזיס)
- ה. זיהוי נושאים, קונפליקטים ואמירות במחזה

הגיבור הטרגי

- א. אפיון דמותו הגיבור הטרגי באמצעות פעולות דרמטיות והשיח הדרמטי
- ב. התהליך שעובר הגיבור הטרגי במחזה
- ג. מאפייני הגיבור הטרגי על פי אריסטו בהשוואה למאפייני הגיבור במחזה הנלמד
- ד. גיבור טרגי והשפעתו על האפקט הטרגי (הקתריזיס)
- ה. הוראות הבמה במחזה וגיבוש תפיסת בימוי: תפאורה, אביזרים, תלבושות, תאורה, סאונד ומיזנסצנה

או

אנגליה האליזבתנית ושיקספיר

- א. מקומו של התאטרון בחברה האליזבתנית
- ב. מוסכמות ומבנה התאטרון האליזבתני

טרגדיה שיקספירית נבחרת

- א. מבנה העלילה: זמן, מקום, דימויים וריבוי עלילות
- ב. ייחודה של עלילת הטרגדיה השיקספירית על פי רות נבו ואופן ביטוי במחזה
- ג. דמויות קבועות בטרגדיה על פי פריי ואפיון במחזה
- ד. מאפייני הגיבור הטרגי על פי אריסטו בהשוואה למאפייני גיבור הטרגדיה השיקספירית
- ה. זיהוי נושאים, קונפליקטים ואמירות במחזה

פרשנות עכשווית לטרגדיה שיקספירית

- א. ההיבט הפרשני של הטרגדיה: זיהוי פרשנות מהפקה עכשווית של טרגדיה נלמדת, איתור שינוי/שימור/תוספת של מוסכמות התאטרון, ניתוח המימוש הבימתי של הרכיבים הדרמטיים
 - i. מאפיון דמות במחזה לעיצוב דמות בהצגה
 - ii. מהוראות במה במחזה וממוסכמות התאטרון לעיצוב בימתי
 - iii. מחזה לתפיסת בימוי

תאטרון מודרני ופוסטמודרני ותאטרון ישראלי (90 שעות)

ביחידה זו יכירו התלמידים את תהליך התהוותו של העידן המודרני וילמדו שני סגנונות תאטרון מערבי השייכים לתקופות אלו. בנוסף יכירו התלמידים את התפתחותו של התאטרון הישראלי ויקראו שני מחזות ישראלים המשקפים סוגיות חברתיות.

1. התפתחות התאטרון הישראלי (נושא חובה)

- א. תהליכים פוליטיים, תרבותיים ואמנותיים בתאטרון הישראלי: מהתגייסות לבניית הארץ להתבוננות מפוכחת וביקורתית.
- ב. נושאים בולטים בתאטרון הישראלי: דמותו של הצבר, פערים חברתיים, יחס ל"אחר": גשים, דתיים, ערבים, פערים עדתיים, מלחמות ישראל והשואה.

2. קריאה פרשנית במחזות ישראליים (38 שעות)

- א. רכיבים דרמטיים
 - i. ההקשר התקופתי של המחזה בהשוואה להקשרו העכשווי
 - ii. דרכי הצגתם על הבמה של רכיבי העלילה: זמן, מקום, שיח דרמטי ודמויות
 - iii. פרשנות רעיונית: זיהוי נושאים, קונפליקטים ואמירות במחזה שמתוכם בוחר התלמיד בנושא, קונפליקט ואמירה
 - iv. פרשנות חזותית: זיהוי דימויים (מילוליים וחזותיים) במחזה ובחירת דימויים בימתיים
- ב. מאפיון דמות לעיצוב דמות
 - i. תפריט פעולות לשחקן: הוראות במה ושיח דרמטי
 - ii. הוראות הבמה והשיח הדרמטי במחזה וביטויים בעבודת השחקן
 - iii. רצון, פעולות ומעצור במחזה וביטויים בעבודת השחקן ובבניית מיזנסצנה
 - iv. תהליך של דמות במחזה וביטויים בעבודת השחקן, בתלבושות ובסאונד
- ג. מהדרמטי לבימתי
 - i. הוראות הבמה במחזה: תפקידן ואופן הופעתן
 - ii. השפעת עבודת העיצוב והבימוי על יחסי קהל במה
 - iii. יחסי קהל במה: ביטוי לפרשנות רעיונית
 - iv. הוראות הבמה במחזה ועבודת המעצבים: תפאורה, אביזרים, תלבושות, תאורה וסאונד
 - v. הוראות הבמה במחזה ועבודת הבמאי: מיזנסצנה

3. מודרניזם (נושא חובה)

מודרניזם מהו?

- א. השפעת תהליכים תרבותיים וטכנולוגיים², שהובילו לעידן המודרני, על התאטרון.
- ב. התאטרון המודרני ויחסו למציאות: התאטרון המייצג - רפרזנטטיבי³ (ראליזם, תאטרון אפי) והתאטרון ה"קיומי"⁴ (תאטרון אבסורד).

4. ראליזם (נושא בחירה – 26 שעות)

השפעת תהליכים תרבותיים ואידאולוגיים וחיידושים מדעיים על הדרמה המודרנית: דטרמיניזם, מטריאליזם, דארווין ופרויד

העלילה הראליסטית

- א. שלוש אחדויות: עלילה, מקום וזמן והראליזם המאוחר (אמריקני, פיוטי).
- ב. שלבי העלילה: אקספוזיציה, סיבוך והתרה
- ג. החלל במחזה הראליסטי: יחסי במה וחוצבמה: שיח והוראות במה.
- ד. עלילה ליניארית

אפיון הדמויות בראליזם

- א. מאפייני הדמות החיצוניים וביטויים בהוראות הבמה ובשיח הדרמטי: מבנה גוף, החזקת גוף, מחוות גוף קבועות (ג'סטות) קול, אופן דיבור ופעולות פיזיות שהדמות עושה.
- ב. מאפיינים חברתיים של הדמות וביטויים בהוראות הבמה ובשיח הדרמטי: שיוך חברתי, שיוך מיני, שיוך גילאי, שיוך גיאוגרפי – לאומי ושיוך משפחתי.
- ג. מאפיינים פסיכולוגיים של הדמות וביטויים בהוראות הבמה ובשיח הדרמטי: המניעים של הדמות והמעצורים שלה, הפעולות הדרמתיות של הדמות ותהליכים שהדמות עוברת.

תפקידו החברתי של התאטרון הראליסטי: קונפליקט, נושא ואמירה במחזה הראליסטי

- א. עמדת המחזאי כלפי המציאות החברתית בזמנו, וביטויה בקונפליקטים, בנושאים ובאמירות שבמחזה
- ב. המחזה הראליסטי מנקודת מבט עכשווית: רלוונטיות ואופני ייצוג בימתי.

ראליזם בימתי

- א. עיצוב החלל: סוג במה, יחסי קהל במה, ותפאורה

² תהליכים תרבותיים וטכנולוגיים = המהפכה התעשייתית והמעבר לעיר.

³ התאטרון המייצג מציאות קונקרטי, ספציפית: מתייחס למציאות של זמן ומקום ספציפיים.

⁴ תאטרון קיומי = תאטרון המציג על-מציאות, חווייה קיומית, שאינה תלויה בזמן ובמקום ספציפיים.

ב. התהליך הפנימי של דמות וביטוי בתלבושת, בתפאורה, ובמיזנסצנה

5. תאטרון אפי (נושא בחירה - 26 שעות)

א. גישות תאטרון ותפיסות עולם שהשפיעו על התפתחות התאטרון האפי: מרקסיזם, אקספרסיוניזם והתאטרון הפוליטי של פסקטור⁵

ב. טכניקות של תאטרון ומשחק שהשפיעו על תפיסת התאטרון של ברכט⁶: תאטרון מהמזרח הרחוק, שימוש במסכות, הסרט האילם, זירת האגרוף, הקומדיה דל'ארטה

תפקידו החברתי של התאטרון האפי: קונפליקט, נושא ואמירה במחזה האפי

עמדת המחזאי כלפי המציאות החברתית בזמנו וביטוייה בקונפליקטים, בנושאים ובאמירות שבמחזה

א. תאטרון קורא לפעולה חברתית: אפקט הניכור

ב. המחזה האפי מנקודת מבט עכשווית: רלוונטיות ואופני ייצוג בימתי.

העלילה האפית

א. שבירת העלילה הראליסטית: ריבוי עלילות ודמויות, עלילה נפתלת, ריבוי מקומות, הרחבת זמן העלילה וקפיצות בזמן.

ב. היסטוריפיקציה ופרגמנטציה

אפיון הדמויות בתאטרון האפי

א. המאפיינים החיצוניים של הדמות החיצוניים וביטויים בהוראות הבמה ובשיח הדרמתי: מבנה גוף, החזקת גוף, מחוות גוף קבועות (ג'סטות) קול, אופן דיבור ופעולות פיזיות שהדמות עושה.

ב. מאפיינים חברתיים של הדמות וביטויים בהוראות הבמה ובשיח הדרמתי: שיוך חברתי, שיוך מקצועי, שיוך מיני, שיוך גילאי, שיוך גיאוגרפי – לאומי ושיוך משפחתי.

ג. דמויות פונקציונליות: מספר, דמויות מייצגות

תאטרון אפי על הבמה

א. עיצוב החלל: סוג במה, יחסי קהל במה עיצוב ותפאורה

ב. חשיפת המיכון בתאטרון:

i. עיצוב דמויות: השחקן כמתבונן על הדמות מבחוץ

⁵ אין צורך ללמד גישות אלו כנושא מרכזי, אלא את אופן הביטוי של הגישות בתאטרון האפי.

⁶ נושאים אלו מהווים העשרה, ואין צורך להקיף את כל הטכניקות המוצעות. מומלץ להכיר אחת או שתיים, תוך התנסות.

.ii שימוש בשלטים והקרנות

.iii שימוש גלוי ברכיבים הבימתיים

6. תאטרון האבסורד (נושא בחירה - 26 שעות)

השפעות אמנותיות, חברתיות ופילוסופיות על מחזאי האבסורד

- א. השפעות התאטרון האנטי-ראליסטי (דאדא, פוטוריזם, סוריאליזם) על תאטרון האבסורד
- ב. חווית האבסורד: הלך הרוח באירופה אחרי שתי מלחמות עולם: אקזיסטנציאליזם: קאמי ו'המיתוס של סזיפוס'

ה"אין עלילה" של האבסורד

ג. שבירת העלילה הריאליסטית:

i. מקום שהוא "כל מקום" וזמן שהוא "כל זמן".

ii. עלילה מחזורית ומידרדרת, היעדר שיא.

ד. החלל במחזה אבסורד: יחסי במה וחוצבמה

ה. שיח והוראות במה

i. צמצום מילולי

ii. היחלשות ופירוק השפה

iii. דימויים בימתיים

ו. תגובת הקורא / הצופה לתאטרון האבסורד

הדמויות בתאטרון האבסורד - "כלאדם"

- א. המאפיינים החיצוניים של הדמות וביטויים בהוראות הבמה ובישיח הדרמטי: מבנה גוף, החזקת גוף, מחוות גוף קבועות (ג'סטות) קול, אופן דיבור ופעולות פיזיות שהדמות עושה.
- ב. שימוש מועט או חוסר שימוש במאפיינים חברתיים של הדמות: דמויות נטולות עבר או נטולות זיכרון של העבר
- ג. ביטול מאפיינים פסיכולוגיים של הדמות: מניעים ומעצורים בלתי ברורים, פעולות דרמטיות החוזרות על עצמן ודמויות סטטיות.

הגדרת האבסורד

- א. תאטרון מציג: עמדת המחזאי כלפי המציאות החברתית בזמנו וביטויה בקונפליקטים ובנושאים שבמחזה
- ב. עמדת המחזאי כלפי שאלות קיומיות וביטויה באמירה של המחזה
- ג. תאטרון האבסורד מנקודת מבט עכשווית: רלוונטיות ואופני ייצוג בימתי.

תאטרון האבסורד על הבמה

- א. עיצוב החלל: סוג במה, יחסי קהל במה ותפאורה
- ב. עיצוב דמויות: תלבושת, תפאורה, מיזנסצנה המשקפות מצב קיומי

7. המופע הפוסטמודרני והשפעת השפה הפוסטמודרנית על התאטרון העכשווי (נושא בחירה - 26)

שעות)

פוסטמודרניזם מהו

- א. התפתחותו של התאטרון האחר: הפנינג, פרפורמנס, תאטרון ניסיוני, תאטרון תנועה ותאטרון אילם.
- ב. ספקנות כהלך רוח - סוף עידן ה"איזמים", וריבוי הנרטיבים
- ג. זליגה בין אמנויות ומדיות: מיצג, מיצב, וידאו-ארט, קולאז' ותאטרון מחול

פירוק וארגון מחדש של רכיבים דרמטיים

- א. ביטול זמן ומקום בדיוני או התמזגותם של הזמן והמקום הבדיוניים עם ה"כאן ועכשיו".
- ב. הרכבת עלילה מרצף דימויים ואסוציאציות, וטשטוש עד ביטול של עלילה.
- ג. עלילה מנופצת: פירוק עלילה לכדי פעולות בודדות.
- ד. אינטרטקסטואליות: שימוש בציטוטים בהקשרים חדשים, המעמידים את המשמעות המקורית בסימן שאלה.
- ה. מיזוג וערבוב בין ז'אנרים וסגנונות, וזליגה בין תרבות "גבוהה" ותרבות "נמוכה"
- ו. פלורליזם של אמירות כביטוי להיעדר אמת מוחלטת

פירוק וארגון מחדש של רכיבים בימתיים - "במה מבצעת"

- א. עיצוב החלל
- i. מבמות א-פרונטליות לסייט ספסיפיק: הבמה במופע הפוסטמודרני
- ii. טשטוש גבולות האירוע: יחסי קהל במה
- iii. "כאן ועכשיו" שולטים: הגדלת המרכיב הבלתי צפוי של המופע
- iv. שפה בימתית אקלקטית: הקו המנחה בבחירת תפאורה, תלבושות, תאורה וסאונד אינו תקופתי או סגנוני, אלא אסוציאטיבי.
- v. רב-מימדיות ובו-זמניות
- ב. הפרפורמר
- i. יוצר שהוא גם מבצע: הפרפורמר במופע הפוסטמודרני

ii. הפעולה של הפרפורמר ונוכחותו על הבמה: היעדר דמות בדיונית או חוסר בהירות ביחס לאופיו של הפרפורמר –

שחקן או דמות?

iii. שימוש ב"אלטר-אגו" במקום בדמויות

משחק והפקה – תאוריה ומעשה: היבטים תיאורטיים (180 שעות)

חטיבה ראשונה: משחק (90 שעות)

עבודת השחקן

- א. יסודות המשחק: פיתוח גופו וקולו של השחקן ככלי עבודה מרכזי
- ב. עיצוב דמות – התנסות בעבודת השחקן על הדמות על פי גישות וסגנונות
- ג. התפתחות של דמות – ביטויים משחקיים למהלך דרמטי של דמות בסצנה
- ד. עבודה עם פרטנר תוך חיזוק הנושא החברתי – הקשבה ותגובה מיידית
- ה. הכרות והתנסות ב-2 מתוך הגישות:

הגישה הפסיכו-פיזיות:

- i. סטניסלבסקי
- ii. לי שטשרסברג
- iii. סטלה אדלר
- iv. אוטה האגן

הגישות הפיזיות:

- v. ז'אק לקוק
- vi. רות קנר
- vii. פינה באוש
- viii. גרוטובסקי
- ix. מאיירהולד

הגישות הסוציו-פיזיות:

- x. אוגוסטו בואל
- xi. אאוג'ניו ברבה
- xii. ברטולד ברכט

חטיבה שנייה: בימוי (90 שעות)

יסודות הבימוי:

i. פיתוח כלי העבודה של הבמאי על פי גישות בימוי וסגנונות בימוי (הכרות והתנסות ב-2 מתוך הגישות):

- סטניסלבסקי
- ברטולד ברכט
- סטיבן ברקוף
- פיטר ברוק
- אריאן מנושקין
- ענבל פינטו

• תאטרון מומצא (devised theatre)

ii. שימוש במיזנסצנה ככלי לאפיון דמויות, מצבים וביטוי לרעיונות

iii. התפתחות של הצגה

iv. שימוש בדימויים לביטוי רעיונות

v. שימוש בחלל וביחסי קהל במה לביטוי רעיונות

מפרשנות לביצוע בימתי

א. הפקה תאטרונית של מחזה נבחר (מרכיבים דרמטיים ובימתיים):

vi. שפה בימתית למחזה נבחר

vii. שימוש בגישות משחק וסגנונות משחק

viii. שימוש בגישות בימוי וסגנונות בימוי

ix. עיצוב רכיבי ההפקה למחזה נבחר

x. יצירת דימוי בימתי – התנסות בעבודה קבוצתית המייצרת דימוי בימתי שלם

xi. עיצוב יחסי קהל במה

ב.

א

חטיבה שלישית: דרמטורגיה ועיצוב (90 שעות)

יסודות העיצוב: מרעיון לביצוע – התנסות בעבודת המעצבים :

i. דרמטורגיה

ii. מוזיקה ופעלולי קול

.iii תפאורה ואביזרי תפאורה

.iv תלבושות ואביזרי דמות

.v הפקה

מפרשנות לביצוע בימתי

2. הפקה תאטרונית של מחזה נבחר (מרכיבים דרמטיים ובימתיים):

.vi שפה בימתית בימתית למחזה נבחר

.vii שימוש בגישות משחק וסגנונות משחק

.viii שימוש בגישות בימוי וסגנונות בימוי

.ix עיצוב רכיבי ההפקה למחזה נבחר

x. יצירת דימוי בימתי – התנסות בעבודה קבוצתית המייצרת דימוי בימתי שלם

.xi עיצוב יחסי קהל במה

קווי המתאר של התכנית ביחס לתכנית הלימודים

יחידות לימוד	נושאים ותכנים	דרישות
יחידה ראשונה	שפת התאטרון	התלמידים ילמדו שני מחזות התלמידים יצפו בהצגות (לפחות 10 הצגות)
יחידה שנייה	פרשנות מחזות מהקלאסיקה המערבית – טרגדיה וקומדיה	התלמידים יבחנו על ז'אנר אחד בבחינה חיצונית ועל ז'אנר אחד בהערכה בית ספרית: 1. הטרגדיה: היוונית או השייקספירית 2. הקומדיה: הניאו-קלאסית או השייקספירית פרקי עיון בנושא הטרגדיה, פרקי עיון בנושא הקומדיה.
יחידה שלישית	התאטרון המערבי והישראלי במאה ה-20 וה-21: בחירת שני סגנונות: 1. התאטרון הריאליסטי. 2. התאטרון האפי. 3. תאטרון האבסורד. 4. רכיבים פוסט-מודרניים בתאטרון העכשווי. ⁷	מבוא לתאטרון המודרני מתוך שני הסגנונות שייבחרו, סגנון אחד ייבחן במסגרת בחינת הבגרות העיונית וסגנון שני יוערך במסגרת ההערכה החלופית.

⁷ מי שבחר ללמד את החטיבה הרביעית, יצפה עם תלמידיו בשני מופעים לפחות ויחקור את מרכיביהם.

מדינת ישראל
משרד החינוך
המזכירות הפדגוגית
אגף אמנויות
הפיקוח על הוראת התאטרון

סוגיות חברתיות בדרמה ובתאטרון הישראלי (חובה)	סוגיות חברתיות בדרמה ובתאטרון הישראלי – מחזה אחד ייבחן בבחינת הבגרות הפנימית, מחזה שני יוערך במסגרת ההערכה החלופית.	
משיחק, הפקה: תיאוריה ומעשה	התלמידים יכירו לפחות שתי גישות משחק שונות זו מזו וגישות בימוי, ויעלו הפקה לימודית קצרה, המתבססת על מחזה / מופע תאטרון קיים (30 דקות). כמו כן יגישו התלמידים ספר הפקה. ניתן לשלב משימות מגוונות בתהליך הערכה לאורך השנה	יחידה רביעית וחמישית